

AFSCHRIJF

1

OP VERZET TEGEN HET
VERSTEKVONNIS d.d. 16.9.2003
Griffienummer

Beklaagdenummer :

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 24 mei 2006
het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.97.992/96/12

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

, geboren te op , wonende te

Gezien het in deze zaak, door deze rechtbank, zeventiende kamer, bestaande uit
een rechter, rechtdoende in strafzaken, op 16.9.2003 bij verstek verleende
vonnis, dat alhier integraal wordt hernomen :

Huige bevestig door het Openbaar Ministerie op 2 juni 2006 tegen alle beschikkingen

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, arbeider, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, met maatschappelijke zetel te _____, ingeschreven in het handelsregister te _____ onder nummer _____

Verdacht van :

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering te hebben medegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van Strafwetboek :

Bij inbreuk op art. 44 §1-1°, 64, eerste, tweede en vijfde lid, en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw en vanaf 25.3.1997 geformuleerd in de artikelen 42 §1,1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) in casu :

1. de eerste : meermaals van op een niet nader bepaalde datum in januari 1993 tot op of rond 1 juni 1993 :

vijf woningen tot tien appartementen verbouwd te hebben;

2. de eerste : meermaals van op een niet nader bepaalde datum in januari 1993 tot op de datum der dagvaarding :

de tweede : meermaals vanaf 3 juli 1999 tot op het ogenblik der dagvaarding : de werken vermeld onder de tenlastelegging 1 in stand gehouden te hebben

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte :

huis, respectievelijk oppervlakte 60m², 40m², 50m², 40m² en 280m²

wijk en nummer van het kadaster :

respectievelijk gekend onder _____

en de eigenares ervan geïdentificeerd zijnde als :

_____ met maatschappelijke zetel te _____

ter _____ nummer _____

_____ handelsregis-

Waarbij zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester
en Schepenen, waarvan de burelen gevestigd zijn te
ter zitting vertegenwoordigd door mr. advocaat te

tegen en beiden voornoemd.

Gezien de processen verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht van de zaak en in zijn
eis.

Overwegende dat de beide beklaagden, alhoewel behoorlijk gedagvaard,
niet zijn verschenen.

1. Voorafgaandelijk.

Ingevolge de inwerkingtreding op 1.5.2000 van het Decreet van 18.5.1999
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening heeft de rechtbank
de tenlastelegging als volgt aangevuld : " De feiten thans strafbaar over-
eenkomstig de artikelen 1 146-1° en 147 van het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening."

2. De feiten.

De aan beklaagden ten laste gelegde feiten zijn genoegzaam bewezen.
Beklaagden maakten zich schuldig aan het verbouwen en instandhouden
van vijf woningen tot 10 appartementen.

De vordering tot herstel van de gemachtigde ambtenaar, thans stedenbouw-
kundig inspecteur, is afdoende gemotiveerd.

Beklaagden hebben 5 bestaande woningen verbouwd tot 10 apparte-
menten zonder vergunning. Ondanks verscheidene aanmaningen zijn
beklaagden niet ingegaan op het verzoek tot het indienen van een bouw-
aanvraag.

3. Nopens de strafmaat

Beklaagden hebben bewust een inbreuk gepleegd en het belang van de
gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw onderge-
schikt gemaakt aan hun persoonlijk belang.

Een strenge bestraffing is noodzakelijk om beklaagden ertoe aan te zetten
zich voortaan aan de terzake geldende wetgeving aan te passen. Effectieve
geldboetes komen als een passende bestraffing voor in hoofde van beide

beklaagden.

4. Nopens de vordering tot herstel.

De stedenbouwkundig Inspecteur vordert tevens het herstel van de plaats in haar vorige toestand en een dwangsom van 10.000 frank of 247,89 euro per dag vertraging dat aan het bevel tot herstel niet wordt voldaan.

Deze vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De op te leggen dwangsom moet de beklagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

Het Bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot herstel nakomen.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale constructie verdwijnt.

Een dwangsom van 10.000 frank of 247,89 euro per dag vertraging is daartoe het meest efficiënte middel.

5. De burgerlijke vordering.

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen vordert eveneens het herstel van de plaats in haar vorige staat onder verbeurte van een dwangsom van 247,89 euro per dag. Deze vordering is noch onwettig noch kennelijk onredelijk en een dwangsom van 247,89 euro per dag vertraging is ook wat die vordering betreft het meest efficiënte middel.

Gezien de genoemde en de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering art. 162, 182, 184, 189, 190, 194, 186;

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1 ;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91

Burgerlijk wetboek, art. 1382 en 1383 ;

Wetboek van strafrecht, art. 40 en 50;

Art. 1 van het KB van 11.12.2001 houdende de invoering van de euro inzake art. 91. 2°lid van het KB 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door het KB 29.07.1992 en gewijzigd door het KB 23.12.1993;

EG Verordening nr.1103/97 van de Raad van 17.6.1997(euro);

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 3.5.1998 (euro);

5
Art. 2, 3, 4, 6, 9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000; K.B. 20.07.2000 (BS 30.8.2000);

Art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000; K.B. 20.07.2000 (BS 30.8.2000);

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, RECHTDOENDE :

BIJ VERSTEK,

De Rechtbank heeft ingevolge de inwerkingtreding op 1.5.2000 van het Decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de tenlastelegging als volgt aangevuld : " De feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 146-1° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening".

OP STRAFGEBIED.

Veroordeelt de eerste beklagde, wegens de enige tenlastelegging, tot een geldboete van TWEEHONDERD frank, gedeeld door 40,3399, met 1.990 decimes verhoogd, 991,57 euro bedragende.

Legt de eerste beklagde tevens een vergoeding op van VIJFENTWENTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Verplicht de eerste beklagde bovendien om een bedrag van een maal TIEN EURO, met veertig decimes verhoogd, VIJFTIG EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van twee maanden.

Veroordeelt de tweede beklagde, tot een geldboete van VIJFHONDERD frank, gedeeld door 40,3399, met 1.990 decimes verhoogd, 2.478,94 euro bedragende.

Verplicht de tweede beklagde bovendien om een bedrag van een maal TIEN EURO, met veertig decimes verhoogd, VIJFTIG EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklagden tot de kosten, deze in hun geheel begroot op de som van 14,75 euro.

Beveelt aan de eerste en tweede beklagde over te gaan tot HERSTEL van de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen conform de vordering van de stedenbouwkundig Inspecteur d.d. 2.9.1998 en dit binnen een termijn van TWAALF MAANDEN vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Beveelt tevens dat voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen voormelde termijn dat de gemachtigde ambtenaar - of de stedebouwkundig Inspecteur die deze herstellvordering verder zet - van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op de vordering van de stedebouwkundig Inspecteur door de eerste en tweede beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van 247,89 euro per drag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Op burgerlijk gebied.

Verklaart de vordering van _____ vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, tot herstel ontvankelijk en gegrond.

Beveelt aan de beklagden, op verzoek van de burgerlijke partij over te gaan tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Beveelt tevens voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld de burgerlijke partij in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig art. 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partij door de beklagden een dwangsom zal worden verbeurd van 247,89 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Overwegende dat voormeld verstekvonnis op 4.10.2003 door het ambt van gerechtsdeurwaarder plvv. gerechtsdeurwaarder van met standplaats te werd betekend op het politiecommissariaat van de woonplaats van de beklagde-opposant, beklagde-opposant niet te bereiken zijnde;

Overwegende dat de beklagde-opposant kennis nam van voormeld verstekvonnis op 23.3.2005

Overwegende dat beklagde-opposant verzet aantekende tegen alle beschikkingen en de tenuitvoerlegging van voormeld verstekvonnis bij akte verleden voor de directeur van de gevangenis te op 31.3.2005

Gehoord de beklagde-opposant in zijn antwoorden bijgestaan door zijn raadsman mr advocaat te

Gehoord het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 11.5.2005 in zijn vordering het verzet ontvankelijk te verklaren.

Overwegende dat beklagde-opposant geen enkele afdoende reden naar voor heeft gebracht om zijn afwezigheid ter terechtzitting van 15.3.2000 te verrechtvaardigen; Dat het verstek aan zijn persoonlijk toedoen te wijten is.

*

*

Gezien de processen-verbaal;

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 22.3.2006, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen :

- het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;
- de beklagde-opposant in zijn antwoorden en verdediging voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door zijn raadsman mr. advocaat te

De beklagde verklaarde op 23/03/2005 kennis te hebben gekregen van het verstekvonnis van 16/09/2003 gewezen door de 17de kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde.

Hij tekende verzet aan in de gevangenis bij verklaring van 31/03/2005 en dit tegen alle beschikkingen van het voormeld vonnis.

Het Openbaar Ministerie vorderde op de zitting 11/05/05 om het verzet ontvankelijk te verklaren.

Het verzet werd tijdig en regelmatig ingesteld; het is dan ook ontvankelijk.

Specialiteitsbeginsel

De rechtbank deelt het standpunt van het Openbaar Ministerie dat door het aantekenen van verzet de beklagde impliciet afstand heeft gedaan van het specialiteitsbeginsel.

Ten gronde

De beklagde wordt vervolgd:

1. ".....meermaals van op een niet nader bepaalde datum in januari 1993 tot op of rond 1/06/1993 : vijf woningen tot tien appartementen verbouwd te hebben."
2. ".....meermaals van op een niet nader bepaalde datum in januari 1993 tot op het ogenblik van de dagvaarding: de werken vermeld onder de tenlastelegging 1 in stand

gehouden te hebben.”

Het onroerend goed is gelegen te
en is gekend ten kadaster onder

en

Volgens het gewestplan vastgesteld bij MB van 7/11/1978 is het
voormeld onroerend goed gelegen in woongebied.

Voor zover als bewezen werd het misdrijf omschreven in de tenlastelegging 1
gepleegd op een niet nader bepaalde datum in januari 1993 tot op of rond 1/06/1993.
Gelet op de verjaringstermijn voor wanbedrijven, zijnde 5 jaar is de strafvordering
m.b.t. het misdrijf in alle omstandigheden vervallen door verjaring op 31/05/2003.

Verder dient de rechtbank na te gaan of de ten laste gelegde feiten nog steeds een mis-
drijf uitmaken.

De feiten maken een inbreuk uit op art. 99 § 1 1°, strafbaar gesteld door art. 146 eerste
lid 1°, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordering van 18 mei 1999(DORO).

Met betrekking tot de tenlastelegging 2., het instandhouden van de constructies ver-
meld onder de tenlastelegging 1., werd door art. 7 van het Decreet van 4 juni 2003 aan
art. 146 van het DRO een derde en vierde lid toegevoegd dat luidt als volgt: *“De straf-
sanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en
7° geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik
niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaard-
bare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze
geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften
inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.
Onder ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan*

De strafsanctie voor het instandhouden van de inbreuken, bedoeld in het eerste lid,
1°, 2°, 3°, 6° en 7° geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het
strijdige gebruik niet gelegen zijn in:
1° ruimtelijk kwetsbare gebieden;
2° voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor
de omwonenden of
3° voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige
voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan
van aanleg.

In zijn arrest nr. van 22 juli 2004 oordeelde het Arbitragehof dat het eerste
geval van strafbaarheid, namelijk wanneer het misdrijf plaats vindt in de ruimtelijk
kwetsbare gebieden, voldoet aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en
voorspelbaarheid waaraan de strafwetten moeten voldoen.
Dat dit echter niet het geval is voor het tweede en het derde geval van strafbaarheid,
namelijk wanneer het misdrijf onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder
veroorzaakt voor de omwonenden of een ernstige inbreuk vormt op de essentiële
stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk
uitvoeringsplan of plan van aanleg.

De rechtsleer en rechtspraak waren verdeeld over de interpretatie van voormeld arrest,
welke werd uitgeklaard door het Arbitragehof.

In zijn arrest nr. van 19/01/05 heeft het Arbitragehof beslist:
*“ 1. Vernietigt in art. 146, derde lid, van het Decreet van het Vlaamse Gewest van 18
mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijk ordening, zoals toegevoegd bij
art. 7 van het Decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “ voor
zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de
omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële steden-
bouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoering-
splan of plan van aanleg.”*

De discussie bestaat echter wel nog over de draagwijdte van de bewoordingen in art.

146 derde lid DORO “ “De strafsanctie geldt niet ...”.

Sommige rechtsleer is van oordeel dat er sprake is van een “strafuitsluitingsgrond”; een ander deel van de rechtsleer stelt dat er sprake is van het wegvallen van het misdrijf van de instandhouding indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan, dat de decreetgever derhalve aan de delictomschrijving zelf heeft geraakt en niet enkel aan de strafwaardigheid.

De rechtbank is van oordeel dat art. 146 al. 3 dient gelezen te worden in de zin dat, indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan, het misdrijf zelf van de instandhouding wegvalt.

Deze zienswijze wordt gesteund op de overweging dat deze interpretatie overeenstemt met de bedoeling van de wetgever, namelijk het bouwmisdrijf niet langer te beschouwen als een voortdurend misdrijf en de strafbaarstelling van de instandhouding te schrappen (Parl.St., Vlaams Parlement, 2002-2003, nr.1577/7, p.38); instandhouding is niet langer een misdrijf tenzij de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden of m.a.w. het betreft niet louter een “strafuitsluitende verschoningsgrond”, doch wel een “depenalisering” van het misdrijf van instandhouden van de stedenbouwmisdrijven.

Niet alleen de strafvordering vervalt maar ook de vordering tot het opleggen van een herstelmaatregel.

Dit is eveneens het geval indien de strafvordering met betrekking tot het initiële misdrijf is vervallen door verjaring.

In dit verband dient verwezen te worden naar eerdere rechtspraak van deze rechtbank onuitgegeven: Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur t 6de kamer van 24/12/2004 en de aldaar geciteerde rechtsleer en rechtspraak.

Volgens de besluiten van het Openbaar Ministerie is het onroerend goed gelegen in een woongebied, dus geen ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Dat het misdrijf van instandhouden derhalve niet langer strafbaar is.

De strafvordering die erop betrekking heeft is niet ontvankelijk.

Met betrekking tot de herstellvordering van ingesteld bij besluiten neergelegd op de zitting van 24/06/2003 en de herstellvordering van de gemachtigde ambtenaar (thans gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur) van 2/09/1998, verklaart de rechtbank zich onbevoegd om kennis te nemen van deze vordering in de mate dat deze gesteund is op het misdrijf onder de tenlastelegging 1., en stelt dat deze vordering niet langer ontvankelijk is in de mate dat zij gesteund is op het misdrijf onder de tenlastelegging 2.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

art. 91K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 187, 189, 190, 191, 194, 195,;

OM DIE REDENEN, DE RECHTBANK,

op tegenspraak en op verzet,

Verklaart het verzet **ontvankelijk**

EN OPNIEUW RECHTDOENDE

Tenlastelegging 1 : verklaart de strafvordering vervallen door verjaring.

Tenlastelegging 2 : verklaart de strafvordering niet langer ontvankelijk

Verklaart zich met betrekking tot de herstelvordering van ingesteld bij besluiten neergelegd op de zitting van 24/06/2003 en de herstelvordering van de gemachtigde ambtenaar (thans gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur) van 2/09/1998 onbevoegd om kennis te nemen van deze vorderingen in de mate dat deze gesteund is op het misdrijf onder de tenlastelegging 1., en stelt dat deze vorderingen niet langer ontvankelijk zijn in de mate dat zij gesteund is op het misdrijf onder de tenlastelegging 2.

Legt de kosten van beide instanties, begroot op 45,56 euro ten laste van de Staat.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- VIERENTWINTIG MEI TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

Ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adjunct-griffier;